

Schriftelijke Wilsverklaring / Behandelbeperkingen (INGEVULD VOORBEELD)

1. Mijn naam is: Dirkje Rietveld

2. Ik ben 73 jaar oud en geboren op 5 mei 1937 te Heidedorp

3. Mijn BSN nummer is: 123456

4. Mijn adres is: Apperlolaan 5
Postcode / Woonplaats: 5678 HH Heidedorp
Telefoon: 06 98765

5. Mijn mentor is: H. Rietveld
Adres: Apperlolaan 5
Postcode / Woonplaats: 5678 HH Heidedorp
Telefoon: 06 98234

6. Mijn huisarts is: Dr. Jansen
Adres: Heidedorpstraat 8 te Schaapskooi
Telefoon: 01516 7777

7. De essentie van mijn beknopte biografie / levensverhaal is:

Ik verwijs naar mijn toelichting op de euthanasie verklaring. In de afgelopen 20 jaar ben ik veel ernstig ziek geweest. Binnen de reguliere geneeskunde heb ik niet afdoende genezing gevonden.

Door mijn aard, ik hou erg van studeren en lezen, ben ik op zoek gegaan naar genezing binnen de complementaire geneeskunde. Dankzij aanhoudende studie en een aanhoudende zoektocht naar artsen en hulpverleners ben ik er achter gekomen dat ik coeliakie heb. Dankzij dieet boek7. en mijn discipline heb ik de beperkingen van deze ziekte weten terug te dringen. Een revalidatie arts heeft mij ooit verwezen voor het aanvragen van een rolstoel. Dankzij mijn wilskracht heb ik weer leren wandelen en leren fietsen. Het afgelopen jaar is het grootste geschenk geweest dat ik stukjes kon fietsen.

Als ik terug kijk op mijn leven, dan denk ik dat het eczeem in mijn eerste vier levensjaren alles met de coeliakie te maken heeft gehad.

Het ziek zijn is een belangrijke factor geweest in mijn psychosociale ontwikkeling.

Ziekte wordt tot op zekere hoogte geaccepteerd, maar als het te lang duurt verlies je vrienden en werk en begrip. In 2004 werd borst kanker ontdekt. Ik heb er voor gekozen om een amputatie te ondergaan. Doordat ik zoveel jaren ziek ben geweest, weet ik dat ik geen zware reguliere medicatie verdraag. Dat is een belangrijke reden geweest om chemo en bestraling te weigeren. Ik moet ook erg uitkijken voor medicijnen, vanwege de gluten die er in zitten. Van gluten wordt ik erg ziek.

Door de kanker en alle spanningen die ziekte voortbrengt heb ik veel pijn waarvoor ik oxictin gebruik.

Ik ben bang voor lijden en pijn en mijn medicijn is "uithuilen" zo vaak als nodig. Vrijdag 23 september was ik erg ziek, misselijk van obstipatie en pijn en last van pijnlijke oedeem benen. Mijn broer heeft de huisarts gebeld en toen kwam hij wel Dr. van Dijk, maar hij was in 5 minuten weer weg, zag geen urgentie en wilde alleen kalmeringsmiddelen voorschrijven. Maar mijn beste kalmeringsmiddel is nu juist een potje huilen, daarna zakt de pijn en kan ik weer even verder. Afgelopen woensdag heb ik een Seresta (of zo iets) ingenomen, en dat gaf me alleen het gevoel dat ik in een harnas vastgehouden werd, én ik kon ook niet meer huilen. Maar juist het huilen, doet me daarna dan ontspannen. Dat is het beste medicijn, daar heb ik 73 jaar ervaring mee. Maar nu ben ik zo boos dat ik niet kan huilen.

Omdat mijn leefstijl niet past binnen de regulier geneeskundige protocollen ontvang ik in mijn ziek zijn maar altijd vaak botheid in plaats van compassie. De WCZ geeft aan dat je als patiënte recht heb op voorlichting en keuzes bij

behandeling. Artsen moeten toestemming vragen voor behandeling. Bij een weigering moet naar een alternatief gezocht worden. Vaak is het alternatief botheid, een enkele keer begrip compassie en mededogen.

Van verpleegkundig en apotheker verwacht ik dat zij uitsluiten dat er gluten in mijn medicijnen zitten. Ik verwacht geen kortzichtigheid door hier overheen te kijken of dit tot mijn verantwoording te maken, terwijl ik in deze levensfase vrijwel niets meer kan.

Ik ben niet bang voor de dood, ik ben wel bang voor het verlies van mijn autonomie, respect en dat mij behandelingen worden opgedrongen die ik niet wil, zoals chemotherapie, bestraling en psychofarmaca.

Ik ben niet bang voor compassie en een zorgzame hulpverleners hand die helpt om mijn leed te verzachten en die een zakdoek aanreikt om mijn tranen te drogen.

8. Voor verrichtingen van niet-ingrijpende aard mag toestemming worden verondersteld (art.7:466 lid 2 BW).*

Ik leg een behandelbeperking op van een niet-ingrijpende handeling;

- het toedienen van injecties en infusen
- het toedienen van sondevoeding

In mijn eigen woorden ik wil geen infuus en geen sondevoeding of gedwongen voeding.

In mijn verklaring wil ik dat artsen uitgaan van mijn rechten in het kader van de Wet Cliënten Zorg. Dat betekent voor mij dat van mijn vragen uitgegaan moet worden en niet van de medische mogelijkheden van de dokter.

Van het medisch handelen vind ik niet aanvaardbaar: (bijv. infusen, sonde voeding door de buikwand, sonde voeding door mond of neus, beademing, opname in ziekenhuis, bellen 112)

Van het medisch handelen vind ik niet aanvaardbaar:

- Chemotherapie
- Bestraling
- Farmacologische preparaten met gluten
- Psychofarmaca

Wetenschappelijk onderzoek geneeskunde waar ik niet van genees, maar waarvan ik weet dat groepen patiënten na mij er voordeel bij kunnen hebben: Hier wil ik **wel/niet** aan mee werken.

9. Ik verzoek na te laten: **levensverlengende handelingen, zoals reanimatie.**
10. Deze verklaring is door de opsteller in aanwezigheid van de mentor besproken

De opsteller

De mentor

Arts **

Naam:

Naam:

Naam:

Plaats:

Plaats:

Plaats:

Datum:

Datum:

Datum:

Handtekening

Handtekening

Handtekening

.....

Noten:

8* Dit deel van de tekst is geen vereiste in een negatieve schriftelijke wilsverklaring. Dit deel kan verwijderd worden of naar eigen inzicht ingevuld worden.

** De arts tekent voor **wel/niet** akkoord en **wel/niet** gezien, **wel/niet** authentiek. **Wel/niet** geconstateerd dat de opsteller uit vrije wil handelt. Doorhalen wat niet van toepassing is.